

Zobák dokořán –10.vydání

Miláčkové a Miláčky, tak jenom žádné vytáčky, udělejte si chvilku času a jukněte se, co vám nového neseme. Co najdete v desátém jubilejním čísle, to je snad každému z vás jisté. Spoustu zábavy a žhavé novinky, zaručené zprávy ze sojčí rodinky. Snad vás alespoň na hodinku vytáhnou z podzimní šedi, z té spousty učení a práce, dozvíte se určitě zajímavé věci o našem předsedovi, přesvědčíte se, že rada ani přes léto nezahálela, ale hlavně dýchne na vás léto a Gaisthal, vrátíme se tam, kde každému z nás srdce láskou buší, na ten kámen, do Vorhaly, do stanů, utkáme se s potulnými rytíři první etapy i s Alibabovými nohsledy etapy druhé...

Ani nevíte, jak ráda bych se tam vrátila, ale ne teď a sama. I tam už řadí podzim, listí padá a bez dětí je tam strašný ticho, ale vždycky si můžu říct, že díky nám všem, díky Sojce se to znovu příští rok na tři neděle všechno rozesměje a rozezpívá a vrátí se do zajetých kolejí. No není to skvělý???? Tak když vám bude smutno, ať už to bude každodenním frmoem, uplakaným počasím nebo čímkoliv (i když dokud nám na hlavu nepadají letadla, tak se to dá ještě všechno přežít), tak si vzpomeňte, že ten malej nezbednej pták Sojčí je a bude vždycky stát při vás a že se všichni stejně jednou sejdem v Gaisthalu.

Další číslo můžete očekávat tradičně před vánocemi a novým rokem a kdyby někdo z vás chtěl konečně něco poslat a přispět tak svou troškou do mlýna, tak bysme se vůbec nezlobili. Kdyby se totiž měl poskládat časopis z vašich naslibovaných příspěvků, tak by to byl fascikl tak tlustej, že by ho nepřečet ani Metuzalém. Víte? Tak něco pošlete, mějte se hezky, zachovejte přízeň a pojdte si s náma číst, Zobák už je dokořán.

TTak co bych vám tak za tepla? Jako vždycky, mrkněte se na stránky, doufám, že jste to všichni stihli zaregistrovat, letošní tábory běželi díky vyvinuté technice téměř on line, měli jsme dva digitální foťáky a obrázky doprovázené texty jsme s Michalem věšeli po večerech rovnou na místě na internet, aby se i rodiče a přátelé Sojky mohli podívat, co se tam dělo...Je to prostě bomba, určitě stojí za to se na to kouknou, chtěla bych tady teď oficiálně poděkovat jak Michimu, tak za první etapu Tině Weiserové, Pájovi Bobkovi a Terce Pražský, kteří se starali, aby u těch fotek taky bylo něco napsáno a zvládli to ještě krásně středověce... Taky si všimněte počítadla na našich stránkách, návštěvnost je celkem solidní! Připomínám adresu – www.sojka.cz

Sojka oslavila v létě svoje jubileum, páté výročí, trochu něco víc se o tom dozvíte jednak v předsedově guláši a jednak v naší vzpomínkové rubrice Všechno se snědlo...

Proběhly tři rady, zkrácený zápis najdete taktéž v poslední rubrice a jinak se stalo ještě to, že Marlenka má už kluka jako buka! Narodil se 10. září, 53 cm a 4 kilo, takže pěkně cvalda...To je radosti na tom světě.

Delikatesy budou dneska kratší, chystá se akorát symposium ve Furt im Waldu, které pořádá Sojka společně s SdJ. Všichni už asi víte, o co se jedná, na sympoziu se řeší v pracovních skupinkách česko – německé problémy minulosti, ale i vážná témata současnosti a pod. a cílem je, dojít k nějakému řešení, vizí do budoucna. Akce je určena pro všechno, kdo jsou starší 18 let a je o ní hodně velký zájem, takže připomínám všem, kdo chtějí jet, aby včas vyplnili přihlášky a napsali na obálku Sojka.

Hodně do budoucna, ale abyste to všichni věděli, směruje moje **pozvánka na ples! Ten se přestěhuje do Čelákovic, bude 2.2.2002** – jaké to krásné datum, vstup je od 16 let, podrobné info budou v dalším Zobáku či na internetu. Kdo tam pojedete, tak nezapomeňte, že ten den má narozeniny náš Tomík!!!!

Ach jo, milé Sojky, jsem skutečně na rozpacích. Jubilejní desáté (!) číslo našeho nejčtenějšího časopisu a já opět, zase a tudíž opakovaně podesáté nemám od vás lautr nic do drbací rubriky. Nevadí! Ano, skutečně mi to nevadí. Já si totiž tenhle sloupek už natolik oblíbil, že se dycky uplně nemůžu dočkat, až už budu moct psát další pecky. Dokonce poslední tejden před uzávěrkou čísla jsem celý nesvůj, aby mi náhodou někdo z vás něco neposlal a já bych to pak musel zařadit do svého originálního díla. Kecám. Ve skutečnosti je to přesně naopak. Dobrá, teď to

tu nebudu dál rozebírat, jenom už asi navrhnu redakční radě přejmenování “Sojky na divoko” na “Sojka - očima jednoho vořecha”.

Povím vám, tenhle způsob léta zdál se mi poněkud podivný. Jakoby si každý dával zatraceně velké pozor na to, co říká a dělá. Drbů bylo po málu. Náš pan předseda si koupil fungl novou káru OPEL ASTRA. Vyvedenou v překrásně světle zelený metalíze. Co vám budu vyprávět, Poldík je rázem šťastnej člověk. Jeho obrovské neutuchající nadšení se projevuje hlavně při prudším zrychlení vozu. Takže vy Sojky-brňáci, až potkáte někde na křižovatce zelenou astru šoférovanou maníkem s proklatě vyplazeným jazykem a rekordně širokým úsměvem, víte, o koho jde.

Jé, a pak tady mám jednu novinku, úplně žhavou ještě! Teďko v pátek udělala naše Madlaléna moc moc důležitou a taky moc moc těžkou bakalářskou zkoušku z filosofie za chvalitebně! Bravo!

Pak vám taky musím napsat, jak se k prvnímu říjnu brutálně rozpadne náš – váš jistě oblíbený PrČeKr (pražsko – čelákovický kroužek). Úplně mi z toho jde hlava kolem. První člen překru Špigy odjíždí (nebo lépe řečeno už odjel) do svého rodiště Hradce Králové, kde denně navštěvuje vyšší odbornou školu cestovního ruchu, druhý člen Michi si touto dobou již též balí kufry a přesouvá své pole působnosti do západních čech. A to přímo do západočeské metropole. Ano, Michi nastupuje na západočeskou univerzitu v Plzni. Madleska letos v zimě končí na škole a s bakalářským titulem v kapse se asi bude hlásit od příštího roku na magisterský studium. A já jako jediný zůstávám bydlet v Čelákovících. Dokonce i Šogi - senior, náš drahý Šogi (mimořádně dámy, zase jste zaváhaly, Šogi má děvče!!!!) hodlá studovat až v Brně!! Takže jistě chápete, jaká to bude pro Čelákovice rána, když zmizne takovejch Sojek. Tak, to byla taková trošičku smutnější zpráva, chtělo by to zakončit nějak veseleji. Tak třeba tenhle: Brunetka a blondýnka skáčou z letadla. Napřed skočí blondýnka, otevře padák a v pohodě pomalinku klesá, když v tu se kolem ní prořítí brunetka, která padák zapoměla. A blondýnka duchapřítomně zareaguje, odřízne se od padáku a křičí: “Jo tak ty chceš závodit!” :-))

Lukáš

JJe podzímek, školička již začalinkala, sluníčko už tak silňoučce nesvíí a ze stromečků padá lističko. V lesíčku rošťounkou houbičky, padají žaloudečci a kaštánci. Také sojčička využíinkala situačičky a vydalinkala se s košíčkem na houbičky. Cestičkou narazinkala na veverčičku.

“Ahojky veverčičko!”

“Ahojky sojčičko, kampínek pádinkáš ?”

“Ále, do lesíčka na houbičky, chtělínka bys cupitat se mnou ?”

“Samozřejminko, taky jsem mělínka v pláničku vyrazinkat na houbičky, moje zásobičky pomalounku mizí.”

“Dobrounce, udělínkáme si pořádninkou smaženíčku, ju ?”

“Tak ju, pozveminkeme všecičky zvířátečka z okolíčka!” “OKíčko. Tak pomaloučku pujdelinkeme.”

Sojčička a veverčička dorazinkali do lesíčka a dalinkali se hnedíček do sběříčku. V lesíčku bylo hafíčko houbiček, různounkých tvarečků a barviček. Hříbečky, kozáčci, , babičky, křemeňáčci a mnohinko jinačích. Najednikou narazinkali na prapodivníčkou houbičku. Byla takovounká celičká zeleničká, vysokoučká a vespodinku měla varhánečky. Veverička se zarazinkala.

“Jů, sojčičko, to je ale pěknoučká houbička.”

“To aničko, alínko nepapala bych ji, protožičko je to asinko houbička jedovatoulínká, podívínkej se na ty varhánečky.”

“Nebojinkej se, vezmeminkem ji do košíčku, budinke určitě dobroučká a sladoučká.”

“Hm, tak jojinko, vezmeminkem ji, alinke jestli se mi něco přihodinká, rozmlátinkám ti ciferníček.”

Nakoneček ji zvířátka vzalinka a až měli plný košíček přenádhernoučkových houbiček, pomalinku se vracelinkali do sojčího domečku, aby připravinkali výbornoučkou smaženičku. V kuchyňce si připravinkali všecičky věcičky potřebnoučké k vařeníčku.

“Tak a na koneček tam přihodinkej vajíčko”, povídá veveříčka.

“Jéje”, odvětví sojčička, “to vajíčko trošičku zapáchinká”.

“To je jedníčko, budinke určitě dobroučké. Já to dodělínkám a ty zatímek zavolinkej všecičky zvířátečka, bude kalbička”

Všecičky zvířátka přišlínky v osm hodiněk, a kalbička začalínkala. Medvídek přinesl medovinku, králíček mrkvoučkový likérek, tchořík pár brambůrek na zoubek a lištička břinesla staříčkou bačkůrku.

“A pozórek,” povídá veveříčka “máminkáme pro vás malinké překvapeníčko.”

Každý dostal jeden talířek se smaženičkou, lžičku a sklieničku medoviny.

“Už se na to těšínkám, jak si pošušnínkám”

povídá medvídeček. Malinko si přičuchnínkal alinko hnedlinko odendínkal svůj čumáček se slovíčky :

“Fuj, to smrdínká jako podebraná patička!”

“Máš pravdičku, je to rygůlek.” přitakávalínky zajíček s lištičkou.

“Co mátinke?” ptalínkal se tchořík, “Já nic necítínkám.”

“No taky abys mohlínkal, vždyťínko sám smrdínkáš jako staré prasátko.”

“My to žrátínkat nebudem.” povídají zvířátka. Jenom dobráček tchořík se nahamal, jen se při tom olizovalínkal. Po nevydařeňoučké večeřičce se otevřelínkal mrkvový likérek. Všichni se opilínkali, jenomek tchoříkovi nebylo ke smíchečku.

“Jůj, to mě bolínká bříško.”

“Vidíš, co jsme ti říkalínkali, ta smaženička byla určitě zkažeňoučká, pěknoulince páchnulínkala.” povídá medvídek.

“Veveříčko, já jsem ti říkaličkala, že to vajíčko budinke asi zkažeňoučké, ale ty jsi povídálínkala, že bude určitě v pořádečku !” povídá sojčička.

“Pardónek” povídá veveříčka, alinko než to stačilínkala dopovídálínkat, tchořík už pádínkal na záchůdek a dávínkal ze sebe tu smaženičku.

“Jéjé, to je ale koláček” povídá veveříčka.

Nakoneček se tchořík ještěinko podělínkal, takže sojčička mělínkala domeček celiký pokakaný.

Milé dětičky, z toho plyne jedno poučeníčko : nesbírejte houbičky s veveříčkou a když, tak s atláskem houbiček. A nedávejte pukavečky do smaženičky, nemuselínkalo by se vám to vyplatínkat. Dobřínkou nocičku.

Drazí,

tak vzpomínáte si na to, co jste dělali, na co jste mysleli, co jste chtěli a třeba co jste už dokázali, když vám bylo pět jařin? Ano, ano, ten kdo mě dobře zná, a bohudík či bohužel je vás takových většina, už znalecky pokyvuje, že téma mého pravidelníku Guláše bylo už předem jasné, že? Ale na druhou stranu se zas není čemu divit, bo 5. výročí založení Sojky letos v létě je přec téma jako řemen! Tuhle příležitost jsem si prostě nemohl nechat ujít (kdybyste věděli, jak horko a těžko, v potu a krvi vznikají Guláše...!)

Tak schválně, vzpomínáte si a můžete tak s klidným svědomím odpovědět na mé úvodní otázky? Já trochu jo. Tak třeba co jsem v pěti dělal: Každodenně navštěvoval školku, kde jsem byl válečným vůdcem jednoho ze dvou zneprátených táborů (nakonec jsme uzavřeli mír), byl jsem nekonečně šikanován ze strany mých dvou starších sourozenců, kteří se o mě museli starat (dneska se jim moc nedivím, ale ono takový zamčení v temný koupelně na půl dne či opuštění a osamocení uprostřed nekonečného lánu metrový pšenice taky nejsou nic moc...), dělal jsem radost rodičům a byl jejich malý a milý mazánek. Anebo co jsem v pěti chtěl: Chtěl jsem být zedníkem nebo automechanikem, abych mohl pobírat celých 20 (!) korun hodinové mzdy, chtěl jsem dostat nejhezčí kóču ze školky (vždycky po obědě spávala na lehátku kousek ode mě, měla takový dlouhý hnědý vlasy, no fakt kus!), v neposlední řadě jsem chtěl, stejně jako každý můj soukmenovec tehdy, mít co nejdelší řetěz co nejbarevnějších céček či v horším případě i esek a děček (teď fakt nevím, jestli minimálně půlka z vás ví, o čem tu mluvím...). Abych to shrnul: V pěti jařinách jsem měl poměrně pestrý život mezi hodnými a milými lidmi plný plnohodnotných činností a pragmatických snů.

Když o tom tak přemýšlím, tak stárnice Sojka je na tom zhruba stejně. Co dělá? V pěti letech má pestrý život až až, víceméně neví, kam dřív skočit, pokud možno by skákala pořád. Zvládá už s takovou samozřejmostí a bez mrknutí oka takové věci, o kterých by se před pár lety nikomu z nás ani nesnilo, to mi věřte. Prostě dělá, co umí, a umí toho hodně, i když jistě rezervy se dají najít vždycky, taky není všem dnům konec. Na co myslí? V první řadě myslí na blaho všech Sojek, na ještě světlejší budoucnost, ještě více ještě lepších akcí a taky na ještě více nových a ještě více aktivních Sojek. Co chce? Chce pro svoje plány a sny trvalý příznivý vítr do křídel ze strany důležitých lidí a institucí, chce tu poletovat ještě móóóc dlouho. A co že už dokázala? Dokázala toho hodně, moc. V první řadě vzniknout, pak vybudovat a rozšiřovat se, vzkvétat a hlavně vydržet. Za svůj život dokázala na zelené louce posbírat a sdružit už více jak 200 mladých lidí ze všech koutů Čech, Moravy a Slezska, z toho už jejím kormidlem více či méně točilo 15 přisedících a 12 radních. Záměrně jsem skončil u těch "hodných a milých" lidí, protože bez nich, bez vás, bez nás, by to prostě nešlo či v daném případě spíš neletělo...!

Tak jo, 5. narozeniny jsou fakt velká událost, která se musí fakt hodně oslavit. Myslím, že letos v Gaisthalu jsme to taky řácky rozšoupli, co říkáte? Kdo tam byl, může oděn v jedinečných a extra-super kvalitních narozeninových kraťasech značky "Sojka sedí na pětce" jen a jen potvrdit! A ten, kdo tam nebyl, tak neklesat na mysl, i pro vás je tento módní hit léta připraven v sojčím hníždě, nikdo nebude ošizen! Tak se těšte, udržujte se v permanentním napětí, nevíte totiž dne ani hodiny, kdy k vám "Sojka sedí na pětce" připlachtí!!!

Tak zatím a mějte se, jak nejlíp chcete.

váš Leo Poldík Černý

A je tady avizované vzpomínání. Je toho před námi hodně, takže vzhůru. Tentokrát jsme sem přepsali i více německých tágesberichtů, abyste si promrskali němčinu... Gaisthal jednička byl ve znamení honby za svatým grálem. Nemá asi smysl, abych se o tom nějak víc rozepisovala, byl to prostě supr tábor, přečtěte si ohlasy dětí, ale hlavně se nezapomeňte podívat na sojka stránky, protože tam je teprve ta správná táborová vizitka, o které jsem mluvila v úvodníku. Všechny zprávy dne jsou samozřejmě neupravované, tzn. že tak, jak jsme je dostali, tak jsme je taky přepsali, za což tentokrát děkuji mockrát Zuzance a Marovi.

denní zpráva z 29.7.2001

autor: Veronika Bláhová

V našem milovaném Sojkabusu, který nás dopravil až sem, do stanového tábora Gaisthal, bylo šílené vedro. I vajíčka by se tam usmažila, natož my. Na část tábora, kdy táhneme naše šílené těžký bágly do takového šíleného kopce, jsem se těšila asi nejvíce a asi jsem nebyla sama. Tohoto úkolu se tento rok naštěstí zhostili vedoucí. Když jsme přijeli, stáli tam tak krásně na kupě, (uvítací sbor) no prostě nádhera, ještě scházelo kdyby začali

zpívat (klidně by příště mohli, alespoň by byla větší sranda). No a potom chytli ty velký bágly a táhli je do kopce. Něco kolem pátý hodiny nás uvítali a představili tzv. "Obyvatele hradu" a vysvětlili pravidla, no a jelikož tu nejsem poprvé, tak ty pravidla znám skoro nazpaměť a bylo to pro mě nudný a to co jsem slyšela od ostatních, byla většina stejného názoru. Když už nám pořádně kručelo v břiše, tak nás potěšila vydatná večeře, která naše hladové pupky rozhodně uspokojila.

Seznamovací večer se určitě vydařil a každého určitě pobavil. Hry, kterým byly vždy změněny názvy a tak trochu i způsob hry se povedly. Na konec jsme si vlezli do našich postýlek (není to jako doma, ale myslím, že to skoro nikomu nevadilo), pořádně jsme si zalezli do spacáků a usnuli. Sice to trvalo někomu déle, ale mě rozhodně ne, spala bych za jakýchkoliv podmínek.

denní zpráva z 31.7.

autor: Zbyněk Janoušek

Po všemi oblíbeném budíčku, výborné rozcvičce a výborné snídani následoval program v podobě zájmových skupin. Výběr byl celkem zajímavý. Já jsem si zahrál kuželky a zúčastnil se meditace, která byla také zajímavá, až na mouchy, které se o mě stále zajímaly a rušily naši procházku po tropickém ostrově. Následně jsme se přiučili něco o česko-německé historii a své čerstvě nabyté znalosti jsme si ověřili v testu, který byl lehký (pro toho, kdo si text četl). Po chutném obědě a freizeitu jsme se v 14:30 shromáždili, abychom si řekli, že se máme shromáždit až za půl hodiny. V 15:00 začaly "Hry bez hranic", které se přes počáteční organizační problémy vydařily. Pak následovaly hry na hřišti a samozřejmě středověká módní přehlídka, na které byly samozřejmě slušivými kostýmy představeny všechny tehdejší společenské vrstvy. Po přehlídce se všichni přemístili k ohništi, kde nás svými pěveckými výkony překvapili někteří vedoucí a buřty nebyly také špatné. Když se řádně setmělo, vydali jsme se za svitu loučí do temného lesa. Tam jsme zhlédli boj několika vojáků a nakonec jsme pomohli přivolat mocného Merlina, který daroval našemu novému králi všemocný meč Excalibur! Z toho jsme se radovali celou cestu zpět, až nás v táboře přemohla únava.

denní zpráva z 1.8.2001

autor: Pája Bobek

Po časném ranním budíčku, který se k všeobecné radosti obešel bez rozcvičky, jsme usedli do polstrovaných sedaček dvoupatrového autobusu a byli odvezeni do dalekého města Riedenburg. Cesta trvala snad 3 hodiny, což mi přišlo na tak malé město docela dlouho. Po příjezdu jsme byli ihned rozděleni do skupin na Stadtrallye s tím, že až budeme mít všechny otázky, máme Freizeit. Ten jsme ovšem celý strávili u obchodu NKD (jakási obdoba naší Likvidace), kde si obyvatelky Mädchenlagerhofu nakoupily všemožné trika, mikiny atd.

U autobusu proběhla zdoluhavá Mittagpauza na oběd, kde jsme alespoň dostali pití (asi by bylo lepší, udělat kratší oběd a vyhradit vlastní čas pro Freizeit, protože asi 80% teilnehmerů nevidělo z celého města kromě zmíněného obchodu nic). Opět jsme odjeli autobusem do neznáma, z čehož se nakonec vyklubal skvělý tobogán (chcete-li bobová dráha) nebo a la Špindl, kde jsme se radostně oddávali rychlým a prudkým zatáčkám. Rozpáleným autobusem jsme (do kopce rychlostí asi 10km/hod) dojeli na zámek Prunn, což bylo celkem O.K., neb prohlídka nebyla obvykle zdoluhavá, nudná a plná podrobností. Cestou do tábora jsme se neúspěšně dožadovali ztlumení hudby, tak jsme si oddechli, když jsme dorazili zpátky do našeho přechodného domova, kde na nás čekal, ne všem dobře známý, Waschraum s chladivou vodou. Večer jsme se ještě úplně dorazili na diskotéce, přičemž všichni byli tak unavení, že nás celkem potěšila večerka a přišel čas očekávaného spánku a (snad) zaslouženého odpočinku. A tj. Ende- Gelände auch zazvonil zvonec a Tagesberichtu je konec. Ha.

denní zpráva z 1.8.2001

autor: Pepíno Křepinský

Budíček začal v 7:00. po snídani bylo velmi málo času, takže jsme si nestačili ani sbalit.

V 8:30 nás přivítal velicej bílo zelenej dvoupatrovej autobus, ani jsme chvilku nezaváhali a byli jsme uvnitř velkého bílého a zeleného dvoupatrového autobusu. Za několik set minut začala hrát hudba- všichni ožili. Jeli jsme hodně dlouho, celý unavení, rozlámaní jsme dorazili do Riedenburgu. Měli jsme asi 3 hodiny rozchod s tím, že jsme nakupovali a plnili úkoly. Vrátili jsme se k velikému bílému a zelenému dvoupatrovému autobusu. Protože jsme všichni umírali žízní dostal každý jednu láhev pití a snědli jsme dvě chutné housky s lahodným sýrem a mastným salámem s jablkem, který chutnalo jako nedozrálý banán. Pak jsme znovu vlezli do velkého bílého zeleného dvoupatrového autobusu. Přijeli jsme k letní bobové kluzké dráze. Jmenovala se Sommer-Rodelbahn. Vystoupili jsme z velkého bílého a zeleného dvoupatrového autobusu. Dozvěděli jsme se, že máme jednu jízdu na bobové kluzké rychlé dráze zadarmo. Všem se bobová kluzká rychlá dráha líbila, takže si koupili další a další jízdy. Když jsme se všichni dostatečně svezli, nasedli jsme do velkého bílého a zeleného dvoupatrového autobusu. A odjeli jsem na zámek Prunn. Tam jsme se rozdělili na Čechy a Němce a šli jsme na prohlídku zámku. Pak jsme nastoupili do velkého bílého a zeleného dvoupatrového autobusu. A odjeli jsme zpátky do tábora. Výlet se mi líbil.

denní zpráva z 1.8.2001

autor: Jitka Šimkú

Ráno jsem se probudila o půl sedmé. Rozcvička nebyla, což mi bylo jedno. Po snídani na nás čekal dvoupatrový autobus. Málo kdo věděl, kam se jede a kdo to věděl, nic mu to neříkalo. Asi v půl deváté jsme dorazili na místo. Byli jsme rozděleni do skupin a každá skupina dostala papíry s otázkami, které se týkaly města. Museli jsme být se svojí skupinou, ale nikdo to nedodržel. Asi v jednu jsme odjízďeli. Zastavili jsme se až u nějaký bobový dráhy. Všichni se těšili, jak se projedou, ale vedoucí řekli, že se jede dál. Všichni říkali "Blbej vtip". Nakonec jsme se přeci jen svezli. Navštívili jsme hrad a jeli do tábora. Po vydatné večeři bylo volno. V půl deváté začínal "bál". Ulevilo se mi až ve spacáku. Byl to náročný, ale hezký den.

denní zpráva z 1.8.2001

autor: Astrid Max

Da wir heute eine Tagesfahrt nach Riedenburg unternommen haben, mussten wir zum Glück keinen(!!!) Frühspor machen, doch trotzdem hatten wir zum und nach dem Frühstück viel zu wenig Zeit, um uns fertig zu machen. Der Ausflug war Spitze (auch wenn es heiss war!), und die Rodelnbahn war eine gute Abwechslung (gute Idee!). Zum Schluss führen wir in das Schloss Prunn, wo wir eine Führung machen. Es war einerseits ganz interessant zu hören, wie die Leute früher gelebt haben, doch andererseits wussten wir schon sehr viel über das, was der Führer uns erzählte. So wäre eine Führung auf freiwilliger Basis besser gewesen.

Grosses Lob an die Küche! ! ! !

autor: Ludmila Holcová

Jako obvykle se mojím snem ozývá: "aufstehen, aufstehen" a je to čím dál hlasitější, no to je právě 7:00 hod. A hlásek naší vedoucí je čím dál hlasitější do té doby, než vylezeme za stanu. Potom protáhneme svá těla a šupky dupky čistit zoubky a dodat do těla několik vitamínů (hamky-mňamky). Po snídani se konala dražba plné krabice ručníků, triček, zubních kartáčků a špinavých fusek a trenek, tyto všechny věci se dražily za různé úkoly (každý se určitě pobavil). Pak začala příprava na večerní karaoke. Cely tábor se otfásal v základech, když pouštěli jednu písničku za druhou, ale myslím, že se to každému líbilo, ale představa na večer zřejmě ne. Potom následovalo další doplnění energie na další namáhavý program- běhání ve dvojicích. K holkám byli přiděleni většinou kluci a byli jsme svazováni provázkem v zápětí a museli jsme oběhnout určitou trasu (ty provázky dost řezaly) a plnit úkoly (různé blbosti), ale bylo to dobrý, zvlášt' přeskokování přes švihadlo, kdy jsme se málem zabili. Pak nastala hodina s velkým "H" – karaoke. (Někdo se těšil, někdo ne) Přivítali nás různí zpěváci a zpěvačky a potom představovali naše skupiny, bylo to fajn - super večer - , ale naštvalo mě, že jsme nezjistili, kdo vyhrál první cenu. Na závěr si taky vedoucí připravili takovou scénu, tentokrát "James Bond", jo bylo to super, ale co, oni na to mají celý rok a my jen den nebo spíše pár hodin (*příprava na Jamese Bonda trvala všehovšudy 1,5 hodiny během písniček účastníku – pozn. redakce*), ale musíme vám to pochválit, no a potom večerní slavnost a ch r r r

denní zpráva z 3.8.2001

autor: Karin Černá

Den nezačal zrovna nejlíp, jen co jsme vylezli za stanů, začalo pršet. Nějak jsme přečkali ranní slavnost a poté hurá na snídani. Opět nás čekali vložky, marmeláda a chléb. Už by to chtělo změnit, ale i tak se to dá vydržet. Dopolední program byl rozdělen na dvě části. Nejdřív nás čekalo zpívání, tancování a učení němčiny (češtiny). Hodinu před obědem jsme se rozdělili do zájmových skupin. Největší zájem byl o balónková zvířátka. Na oběd se všichni těšili a možná také proto, že chvíli svítilo sluníčko. A opravdu bylo se na co těšit, měli jsem žampionovou polívku a nasekané palačinky s přesnídávkou. Po odpoledním klidu, který trval asi 45 min. nás čekala olympiáda. Nechyběl fotbal bez pravidel, ale ani slalom, při kterém jsme se museli vozit na zádech. Večeře byla také stejná jako vždy. Večer byl nejlepší z celého dne. Na programu bylo "Vsad'te se, že..". Sázky byly zajímavé a některé nesplnitelné. Večerní slavnost byla později, než kdy jindy a to v 22:40. Poté jsme si vyčistili zuby a šli jsme spát. V noci se hlídkovalo, ale bylo to dobrovolné. Další den se Sojkou se vydařil na jedničku až na to počasí.

denní zpráva z 5.8.2001

autor: Tereza Pražská

V neděli ráno posilnění výbornou mňamkou někteří z nás vyrazili na mši do kostela. Po jejich návratu se k nechtu většiny teilmemerů uskutečnil F.A.K. uklidili jsme co se dalo a tábor zářil čistotou. F.A.K. nás vysílil, přišla ňamka č. 2. opět výborná, skvělá atd. posílení jsme se po poledním klidu vydali na dlouhou cestu. Rozdělení do skupinek, prošli jsme lesem, sem tam jsme se trošičku zdrželi a ve zdraví jsme se vrátili do tábora. Postenlauf byl u konce. Byl celkem dobrý. Skvělé ohodnocení mi zhatili pouze turisté, kteří ztrhali pár toaletáků, takže se několik skupin asi tak na 2 hod'ky zaseklo v pustém, hustém gaisthalském lese. Nachté byla mňamka č.3. Úžasná, výživná, chutná, skvělá atd.atd.

Pak už jen večerní program, večerní slavnost a hajdy do pelechu.

denní zpráva z 4.8.2001

autor: Tina Weiserová

Sobota byla celá propršená. I přes tento vrtoch počasí byl program tradičně výborný. Dopoledne jsme hráli olympiádu ve stolních hrách- jako v Doubravě. Ať přemýšlím jak přemýšlím, myslím že se jí nedalo nic vytknout. Organizace , hry ... všechno bylo dobré. Poslední program byl ovlivněn příšerným lijákem – rytíři ani nestihli vytáhnout Excalibur- přetahování lanem. Ještě před tím byla hra s hledáním papírů- některá čísla vůbec nebyla k nalezení, což je samozřejmě při 40 číslech je jasné, že se některé ztratí. Otázky byly různé těžké, vesměs spíš lehčí. Večer byl TV Abend – televizní soutěže. Škoda, že na ně zbylo málo času (kvůli lijáku atd.), protože je to zábavná a dobře vymyšlená věc. Poznávání tváří vedoucích upravených počítačem, otázky na vedoucí (jejich osobní život) atd. Abendfeier, večerka, spaní, šus.

denní zpráva z 5.8.2001

autor: Milan Lukenda

Jelikož je neděle dnem odpočinku i my jsme odpočívali – spali jsme o hodinu déle :-o) . A naši věřící přátelé se rychle nasnídali (snědli nám všechnu marmeládu) a odebrali se do kostela. Avšak hned jak se vrátili, je čekalo nemilé překvapení – F.A.K. Všechny věci ze stanu a zase zpátky. no a než jsme to stihli všechno uklidit, tak byl oběd. Co jsme měli k obědu už vážně nevím, ale nejspíš to byly nudle, nebo rýže... Po poledním klidu následoval všemi oblíbený Postenlauf. Celé odpoledne jsme chodili kolem tábora a obdivovali německou část Šumavy. Vrátili jsme se akorát na večeři – nejlepší jídlo dne. Večerní program byl opravdu výjimečný a skvělý, ostatně jako každý večer. Sice si už nepamatuji, co to vlastně bylo, ale bylo to skvěle připravené našimi výbornými a vedoucími :-o) Ve 22:00 Bettruhe a ráno zas v 7:00 na rozcvičku.

denní zpráva z 8.8.2001

autor: Johanna Kösbauer

In der Früh heiss es "Los geht's Geländespiel". Die ersten Gruppen hatten ziemlich Stress ihre Sachen zu packen. Aber super war, das die letzten Gruppen beim Essenschnippeln für den Mittagseintopf helfen durften und somit die Wartezeit verkürzt wurde. Da das Wetter nicht mitspielte und wir sozusagen im strömenden Regen wandern mussten, war die Stimmung auch dementsprechend. Gott sei Dank waren die wenigen Stationen, die viel zu weit auseinander liegen, ein bisschen abwechslungsreich. Mittags gab es dann bobbys gemüseeintopf, den wir mit heishunger verschlangen. Ausserdem zwar das abseilen am Frauenstein eine super Idee für Mutige. Zum Schluss wurden wir wegen des Starken Regens mit dem Auto abgeholt, dadurch waren wir aber nicht bei allen Stationen. Am Abend mussten wir leider (mit gegrillten Würstchen gefüllten Bäuchen) am Zeltplatz übernachten, weil es ja im Wald zu nass war. Trotzdem wurden wir in der nacht geweckt um den "Heiligen Gral" zu suchen. Bevor wir dann wieder in unsere Schlafsäcke krochen, bekamen wir nach heissen Tee von der Küche. Danach waren wir echt todmüde. Zum Glück konnten wir am nächsten morgen mal richtig ausschlafen! Insgesamt war der Tag ganz O.K. (bis auf das miese Wetter und die viel zu lange Wanderstrecke)

denní zpráva z 10.8.2001

autor: Martin Dvořák

Tentokrát nás vzbudili v půl desátý. Velmi dobře se mi spalo po tom namáhavým dnu a noci. Dopoledne byla příprava na večerní film "Robin Hood". Každá skupina měla nějakou část z filmu. Poslední skupina to měla nejlehčí, protože měla svatbu. Ale potěšilo mě, že jsem hrál Skarleta. Po hodinové námaze jsme měli vydatný oběd. Asi nejlepší, co tu kdy bylo " Buchtičky (buchty) s krémem". Odpoledne jsme si barvili krabice, protože prý budeme v pátek dělat draka. To barvení mě moc nebavilo, protože jsem byl strašně špinavý a v tom se mnou pár lidí souhlasí (hlavně holky). Pak nastal FACK a večere, která nám trvala 2 hodiny. Stále jsme jedli a přidávali si jednou tvaroh s ovocem, potom jablka a jogurt... Pak nám Madla řekla, že jsme všechno snědli a že nebudeme mít snídani. V 21:00 nastala malá tréma a tím i Robin Hood. Všichni to měli pěkně připravený. Akorát my naše skupina jsme si to ani jednou nezkusili. Po skončení Robina Hooda jsme šli na večerní slavnost a pak do hajan.

denní zpráva z 10.8.2001

autor: Marta Janoušková

Ráno mě probudily 2 věci: déšť a slovo "Aufstehen" Celkem mě potěšilo to, že nebyla rozcvička. Dopoledne jsme se dozvěděli o tom, že se dnes bude konat pravý středověký trh. Všichni začali vymýšlet způsoby, jak vydělat co nejvíce peněz. Naše skupina se dala na karetní hry, přesněji na poker. Jiné skupiny chystaly různé výrobky na prodej. Také se tu objevilo kasino a věštrna. Vedoucí nám také sdělili, že si máme vyrobit středověký oblek. Všichni začali shánět různé kostýmy na hradní panny a statečné rytíře. Po obědě se konal fotbalový turnaj mezi vedoucími a účastníky. Nejprve zápasili hoši. Vedoucí samozřejmě vyhráli 5:4. Ženský zápas dopadl také výhrou vedoucích. Potom si začali všechny skupiny chystat své stánky a trh mohl začít. Nejvíce asi vydělala skupina, která se dala na čarodějnictví. Po skončení trhu se konal turnaj. Všichni se velmi pobavili. Hladoví rytíři a hradní paní se s chutí vrhli na večeri. Aby to bylo opravdu jako ve středověku jedlo se rukama. Pak jsme na sebe oblékli krabice, které jsme si předtím pomalovali a utvořili obřího draka. A už se všichni začali připravovat na disko. Celý tábor se dobře bavil. Nakonec jsme se rozloučili při večerní slavnosti.

denní zpráva z 10.8.2001

autor: Alena Šebková

Dneska jsme vstávali o něco později asi v půl osmé, protože ráno přšelo. Po snídani jsme byli rozděleni do skupin a připravovali jsme si stánky na středověký trh. Líbilo se mi, že jsme byli zase v jiných skupinách, takže jsme i poslední den mohli poznat nové lidi. Pak následoval úklid a oběd.

po obědě byl polední klid. Pak jsme se všichni sešli na fotbalovém hřišti a hrály se dva zápasy- holky vedoucí proti holkám a kluci vedoucí proti klukům. Škoda, že pokaždé vyhráli vedoucí.

Pak jsme se převlékli do středověkých kostýmů, které jsme si přivezli z domova a připravili jsme si naše stánky na trhu. Trh se mi hodně líbil. Všechny skupiny měly skvělé nápady, co ve svých stáncích nabízet.

Z trhu jsme se znovu přesunuli na fotbalové hřiště, kde se konal turnaj ve středověkém bojování.

Večeře byla výborná. Seděli jsme u stolu v kruhu kolem ohně. Jedli jsme maso, chleba a několik druhů salátů. Nesměli jsme používat příbory a kosti jsme mohli házet rovnou od stolů do beden. Bylo to skvělé, jen mi trochu vadilo, že jsme si pak nemohli umýt nádobí ve vodě s jarem.

Už z předchozího dne jsme měli připravené pomalované krabice, které jsme si na sebe dali, udělali jsme hada a běželi jsme táborem.

Pak nás čekala ještě discotéka, kde jsme si skvěle zatancovali. Náladu nám trochu zkazila jen myšlenka na to, že zítra odjíždíme domů a že tábor je u konce.

Mezi etapami se konala oslava Sojčích narozenin, avizované trenérky opravdu obdrží všichni členové, jen se o

ně musíte přihlásit – tedy ten, kdo je ještě nedostal!!! tady vidíte alespoň jednu fotku, zbytek najdete také na internetu. Na počest Sojky nám tu hořela totiž takováhle obrovská pětka! A kromě toho ještě byl Sojčí dort, narozeniny se oslavili i poslední večer s účastníky I. etapy za přítomnosti Sojkměna...prostě to bylo zase nejlepší...

Druhou etapu, pro menší děti aneb **Alibabu a 40 loupežníků, pohádky 1000 a jedné noci**, jsem pozorovala trochu zpovzdálí, jako host, ale musím vám říct, že to byl tábor skvělý, barevný, optimistický, pohádkový, pro mladší jako stvořený. Těch nádherných kostýmů a pohádek a her...Určitě se nezapomeňte podívat na internet, kde se o tom můžete na vlastní oči přesvědčit v barvě. Bezkonkurenčně nejlepší byl ale Dava coby pravý džin, řeknu vám, že jsem měla co dělat, abych si připomínala, že není pravej a že ho tudíž nemá smysl otravovat s nějakým tím přáníčkem. Marlenka, která šéfovala téměř v devátém měsíci, byla dokladem toho, že někteří z nás nemůžou prostě bez Gaisthalu být...

Denní zpráva z 14.8.2001

autor: Lena Münch

Beim Frühsport mussten wir einmal um den Mädchenlagerhof laufen, und dann ein paar Dehnübungen machen. Dann durften wir uns waschen. Alle waren bei der Morgenfeier ein bisschen verschlafen. Zum Frühstück gab es Kornflaches, Haferflocken, Manden,... Als nächstes wurden wir in zwei Gruppen aufgeteilt, damit dann die eine Hälfte zum Singen und die andere zum Tanzen gehen kann. Das Tanzen hat den meisten keinen Spaß gemacht. Das Singen war gar nicht mal so langweilig. Das Mittagessen war sehr lecker, vor allem der Kaiserschman. Dann hatten wir 1.1/4 Stunden Freizeit. Das Spiel ohne Grenzen war cool. Wir mussten z.B. eine Dose mit einem Ball treffen, so lange wie möglich tauchen, Medizinbälle stoßen oder wir mussten uns einen Weg einprägen und dann ihn mit verbundenen Augen nachgehen (Foto). Zum Abendessen gab es Pellkartoffeln mit Zaziki. Dann mussten wir zum Lagerfeuer gehen und singen. Die Nachtwanderung war ein bisschen lang und dann die Abendfeier. Gute Nacht

Denní zpráva z 14.8.2001

autor: Anonym

Nachdem wir, wie jeden Tag, am sieben Uhr geweckt wurden, Frühsport gemacht hatten und gefrühstückt hatten begannen wir mit einer Dorfrally. Sie war zwar ein bisschen anstrengend aber doch lustig. Als wir malen mussten, war es zwar schön, aber doch ein bisschen langweilig. Das Mittagessen war „Naja“: Der Kartoffelbrei ging ja noch, das Sauerkraut schmeckte nach gar nichts und das Fleisch ging so. Die Neigungsgruppen waren ganz gut und lustig. Die Vorbereitungen für das Geländespiel waren schön. Dann, beim Action-Abend, ging es sehr lustig zu. Die Spiele waren alle schön. Man hätte noch mehr Sachen aus den Zelten holen müssen.

Denní zpráva z 15.8.2001

autor: Anonym

Ráno jsme vstali, měli rozcvičku a šli do sprch nebo uklízet. Potom byla snídaně a bodování. (Ve sprchách mě štve že je tam pořád narváno). Po snídani jsme se připravovali na hru. (V tom připravování jsem se moc nedohodla s JoJo). Pak byl oběd, ten mi chutnal. A byl polední klid který byl kratší než ostatní protože jsme ve tři šli hledat heslo pro Alibabu. Ve skupince jsme byli jen dva češi. Šli jsme celí odpoledne a plnili úkoly. Když jsme došli na hřiště, myslela jsem že mně treffi! (Šli jsme skoro 20 km okolo lesa s bolavíma nohama, když jsme to mohli obejít vesnicí 20 minut.) Najedli jsme se a šli hrát různé hry (ty mě hrozně bavili). Když jsme začli spívat u táboráku, začalo se mi chtít spát. Když byla už velká tma šli jsme si do lesa lehnout. (To mě potěšilo). Když nás probudili šli jsme hledat heslo pro Alibabu. Našli jsme ho a šli do tábora. A tam jsme si konečně pořádně lehli. Konec!

Denní zpráva z 15.8.2001

autor: Carolin Pollak

Das hat mir sehr gut gefallen: Das wir die Masken bemaht haben, als wir am Lagerfeuer sassen und sangen. Was mir nicht gefallen hat: Als wir in der Nacht heimgegangen sind, wann mich eine Wespe gestochen hat, Das wir nicht ins Dorf durften. Das hätten wir vielleicht noch machen können: Ins Schwimbad gehen, Volleybal spielen, Tischtennis spielen.

Denní zpráva z 16.8.2001

autor: Anonym

Weil wir am Mittwoch das Gelandespiel in der Nacht gemacht hatten, dürften wir bis 9 Uhr schlafen das war wunderschön. Die Morgenfeier verlief wie immer ganz normal ab. Nach dem Frühstück führen wir in das Neuerburgerschwimbad ??? das gefiel und allen sehr. Am besten waren die Rutschen wo immer 30 Kinder hinter einander rutschen, so entstand ein riessige Schlange. Unter die Zeltlagerkids mischten sich auch andere Kinder dazu. Bei der Heimfahrt waren alle sehr müde vom Schwimmen und manche schliefen sogar im Bus. Als wir Abendlassen tanzten wir einen Bauchtanz und bastelten Ketten für Hals, Arm und Füsse, das brachte uns viel Spass. Das Abendessen war sehr gut, doch mir schmeckte der Griesserei nicht so gut, daweil assen die Junge Fleisch auf Spiess weil wir getrennt wurden. Danach war grosse lustige Fernseher, wo die Sendung 1, 2 oder 3 nach gespielt wurde.

Denní zpráva z 17.8.2001

autor: Anonym

Weil es am Abend zuvor ziemlich spät wurde durften wir bis 8 Uhr schlafen! Danachgangen wir zur Morgenfeier und dann, zum Frühstück. Dann bereiteten wir alles vor für den orientalischen Abend, vor alle Kinder wurden in Gruppen eingeteilt. Es gab 7! Jede Gruppe musste ein Teather-stückaufführen 2.B Aladin...! Zum Mittagessen gab es Schinkennudeln die sehr gut schmeckten! Nach dem Mittagessen hatten wir Freizeit und danach spielten wir alle manche Fussbal. Es gab eine Mädchengruppe und eine Jungengruppe.

Wir machten aus Kostüme dazu! Manche spielten nicht mit, die schminkten sich und feuerten die Manschaften an! Vor dem Abendessen sassen wir uns zusammen und besprachen was die Checken und die Deutschen gemeinsam haben! Das letzte Abendprograme war sehr schon, denn es gab noch eines tolle Disco!!

Tak to vidíte, jak to tam muselo bejt pěkný...No a to byl konec. Pak už jsme jenom zbalili a uklidili celej tábor a rozjeli se na všechny strany světové, ale všichni se už těšíme na příští léto...

Voalá, teď budete mít tu vzácnou příležitost nahlédnout tak trošku pod pokličku. Přichystali jsme pro vás opět výcuc ze zápisů rad, které se podle našich nových stanov musí pořádat nejméně jednou za 6 týdnů.

Místo konání: Smolné pece u Karlových Varů

Datum: červen 2001

Přítomní radní: Černý L., Müllerová M., Andrlé D., Pavlíček T., Kadleček L., Chmelíková J., Janoš M.

Omluveni: Špičan P., Černý V.

Jednalo se hlavně o organizaci obou táborů v Gaisthale, dále pak byl vymyšlen koncept projektu Grimm 2001 a nastínění úkolů a činností pro ples v Čelákovících.

Místo konání: Gaisthal – horní louka

Datum: 11. srpna 2001

Přítomní radní: Černý L., Müllerová M., Andrlé D., Pavlíček T., Kadleček L., Chmelíková J., Janoš M., Špičan P.

Omluveni: Černý V.

Letmé zhodnocení právě proběhnuvšího Gaisthalu klasik 2001, příprava na oslavu pětiletého výročí, nastínění další činnosti, padlo několik návrhů ohledně internetu – vylepšení našich stránek.

Místo konání: Gaisthal – horní louka

Datum: 18. srpna 2001

Přítomní radní: Černý L., Müllerová M., Kadleček L., Chmelíková J., Janoš M., Špičan P., Černý V.

Omluveni: Chmelíková J., Andrlé D., Pavlíček T.

Zhodnocení obou Gaisthalů, projednávání plesu v Čelákovících, příprava Grimma 2001.

Tak heleďte, jestli se trochu nepochlapíte, tak asi tuhle rubriku vidíte naposledy. Nikoho totiž nebaví dělat pořád něco bez odezvy a navíc jste hloupý, protože Dava má vždycky pro výherce připravené hodnotné ceny, které se jaksi nějak kupí a kupí!!! Tak co? Chcete sojtěž nebo ne?

Přece jestli budou pořád rubriky ubývat, tak za chvíli nebude Zobák! To je jako v nekonečném příběhu, říše fantazie a pohádek taky nemůže existovat, když si nikdo nevymýšlí a nesní apod. Tak nezlobte a buďte trochu hravý Sojky!!!

Každý z vás má mobil, tak výzva je tu.

Složte krátkou veršovačku se Sojkou a pošlete jí na sojčí tel. číslo 0603/840912, samozřejmě se svým podpisem.

Odborná porota v čele s Davou sojtěž vyhodnotí a výherce se už teď může těšit na nějaký ten dáreček. Kromě toho všechny veršovačky najdete v příštím Zobáku v této rubrice.

Tak nenechte Sojtěž zemřít!

A to je všichničko, jak by řekl Špigýček, já to říkám taky a vy hlavně pište a pište a pište. A buďte hodný a pilný a zdravý a veselý., prostě mladý.

Loučí se vaše a navždy vaše

Madleska bez leska